

KARINA CÍLEKOVÁ-HABŠUDOVÁ



Karina Cíleková-Habšudová (nar. 2. augusta 1973 v Bojniciach) je prvou Slovenkou, ktorá sa prebojovala do TOP 10. Vo Fed Cupe odohrala najviac zápasov za Slovensko. V rokoch 1994 – 2001 reprezentovala v 40 dvojhrách a štvorhrách, z nich 26 vyhrala.

Športový životopis bojnickej rodáčky žijúcej v Bratislave má v úvode kapitolu o modernej gymnastike. S tenisom začínala ako desaťročná, v trinástich štartovala v žiackych súťažiach a svoj prvý slovenský titul získala tak, že si na turnaj odskočila z lyžiarskeho zázjazdu. V juniorskom veku potvrdila svoj veľký talent. Roku 1990 vyhrala po boku Česky Andrey Strnadovej juniorskú štvorhru vo Wimbledone, o rok neskôr zvíťazila medzi juniorkami vo dvojhre na US Open a s Nemkou Barbarou Rittnerovou získala juniorské prvenstvo vo

štvorhre na Australian Open. Roku 1990 zažila v Paríži nádherný večer šampiónov, keď ju vyhlásili za juniorskú majsterku sveta.

Roku 1992 ju nominovali vo WTA Tour za nováčika roka s najvýraznejším vzostupom. Po sérii zranení, ktoré ju prenasledovali, sa vždy dokázala vrátiť. Roku 1994 ju Ženská tenisová asociácia ocenila za návrat roka. V najlepšom období kariéry bola postrachom pre Martinu Hingisovú – v rokoch 1994 – 96 košickú rodáčku zdolala štyrikrát za sebou. Boli priateľkami, Martinina mama a súčasne trénerka Melanie Molitorová, Karinu často pozývala trénovať do Švajčiarska.

Habšudová sa postarala o historický zápis slovenského tenisu – bola prvou hráčkou v elitnej šestnástke v newyorskom šampionáte WTA Tour roku 1996. Nemala však šťastie na žreb – v prvom kole sa v Madison Square Garden stretla s favorizovanou Steffi Grafovou. Rok 1996 však mala mimoriadne úspešný. Na Roland Garros si zahrala štvrtfinále, čo bol jej najlepší grandslamový výsledok. Na turnaji v Berlíne vyradila viacero hviezd - Schettovú, Hingisovú, Piereovú, Huberovú a prehrala až vo finále s Grafovou. V ankete športových redaktorov

skončila v desiatke najúspešnejších jednotlivcov Slovenska '96 na šiestom mieste. Vo februári 1997 bola vo svetovom rebríčku desiatá na svete, najvyššie v kariére.

Na okruhu WTA sa prebojovala do piatich finále, svoj jediný titul získala roku 1999 v rakúskom Pörtschachu. Vo štvorhre vyhrala šesť turnajov, bola v ďalších šiestich finále a vo Wimbledone roku 2001 dosiahla po boku Čecha Davida Rikla semifinále mixu. Štartovala na olympijských hrách v Atlante '96 a Sydney 2000. V premiére na Hopmanovom pohári v Perth roku 1998 sa v tíme s Karolom Kučerom postarala o historické víťazstvo Slovenska. Posledný zápas profesionálnej kariéry odohrala roku 2003 na US Open.

Po skončení aktívnej činnosti skúsila prácu televíznej redaktorky, kandidovala na OH v Aténach do komisie športovcov MOV, pomáhala tenistom-vozičkárom, ale po vydaji (manželom je Milan Čílek, v súčasnosti viceprimátor Bratislavy) a narodení dcéry Laury na jeseň 2005, venuje svoj čas predovšetkým rodine.



Uvedená do Siene slávy slovenského tenisu 18. 4. 2007.